

У име Оца и Сина и Светога Духа,

Данас, браћо и сестре велики празник Господњи Вазнесење или у народу како се назива Спасовдан. Празник који је дошао као круна на све досадашње празнике које смо прослављали, од рођења Господа Христа у витлејемској пећини, преко Богојављења на реци Јордану, преко горе Тавора и Његовог Преображења, преко Великога петка, страдања и распећа Његовога и Његовог славног васкрсења стигли смо до Његовог вазнесења на небо. Овај празник дакле, објашњава све раније празнике, цео живот Господа Христа добија смисао управо у данашњем празнику. Јер Господ када се родио као богомладенец у витлејемској пећини за нас је била велика тајна. И све остало у животу Његовоме није нам било јасно ради чега је Господ постао човек, ради чега се крстио у Јордану од Јована Крститеља, ради чега се преобразио на гори Тавору, ради чега је пострадао на Голготи и на крају ради чега је васкрсао! Није нам било потпуно јасно.

Данашњи празник то све објашњава, да је Господ то учинио ради нас људи и ради нашега спасења. Примео је људску природу на себе, постао човек као и ми људи, учио људе божанској науци и светом Јеванђељу своме, основао Цркву своју, пострадао од људи и васкрсао из мртвих са једним циљем – да би људима даровао живот вечни и Царство небеско. Али остало је још увек нејасно како стићи до тога Царства небескога? Како стићи у вечни живот? То нам показује данашњи свети празник Вазнесења, када се Господ са телом, људским телом, човечијим телом, са нашом природом људском узнео на небо изнад свих небеса, изнад Анђела и Арханђела, изнад Херувима и Серафима и сео с десне стране Бога и Оца. Тиме је Господ показао у ствари и пут свима нама који нам предстоји и који треба да прођемо. Да бисмо са Господом били у Његовоме Царству треба да прођемо са њим и за њим, јер је рекао „ко хоће за мном да иде...“ а не са мном, нисмо ми његови другари,

ми смо његове слуге, него „ко хоће за мнош да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и иде за мнош.“

Дакле, Његово славно вазнесење на гори Маслинској показало је пут људима, свакоме човеку, да нам треба живети тако, овде на земљи, да би наша природа била са Господом Христом, са нашом природом која је у њему вазнесена на небо, да се и ми нађемо са њим тамо у томе Царству Његовоме, у животу вечноме. Његови ученици који су га пратили три и по године његовога живота и рада на земљи, који су били сведоци Његовог страдања и показали се као слаби људи, разбежали се, али их је Господ поново својим васкрсењем укрепио у вери, још увек нису били свесни шта се догађа.

Када их је извео на гору Маслинску пред Вазнесење они су га питали „хоћеш ли сада начинити Царство израиљево?“ Очекивали су да Он постане земаљски цар, да они буду доглавници Његови и да се овде на земљи све заврши. Али Господ је рекао *није ваше зна̄ти дана и час кад ће ѿо бӣти, не̄о сегит̄е у Јерусалиму док се не обучет̄е у силу с висине, док не ѿримӣте Свеѿо̄ја Духа*, а то је било на дан Педесетнице кроз десет дана. И онда Господ пред њима када их је све благословио и поучио Он се са телом узнео на небо. Они су гледали за њим са тугом, са тугом.

Али пред њима се јавише два човека у белим одежама, два анђела, који им објаснише шта се догађа. *Овај Исус како видит̄е да иде на небо ѿако ће ѿоново до̄ћи*. Ето обећања и узрок њихове радости. И они се са горе Маслинске вратише у Јерусалим са великом радошћу. Радошћу што ће поново имати сусрет са својим божанским учитељем, што ће га поново видети и бити у Његовоме друштву. И они су заиста вратили се у Јерусалим, али још увек су били необучени у силу с висине. То је так требало да буде, па су проводили време у молитви али у закључаној просторији, иза закључаних врата из страха од Јевреја. И ту су дочекали заиста ту силу с висине у коју су се обукли; дочекали силазак Светога Духа

када су постали неустрашиви, када су постали проповедници јавни када се нису више ничега плашили, ни царева земаљских, ни гонитеља ни мучитеља, ни смрти, ни ђавола, ни греха, ничега. Е то је та сила с висине у коју су се они обукли а у коју се, браћо и сестре, и ми сви облачимо у Светој Тајни крштења када постајемо хришћани, када примамо Господа Христа за свога Спаситеља и учитеља, када крећемо за њим, ми се тада облачимо у силу с висине и постајемо неустрашиви борци пре свега против греха који је у нама од праоца Адама, против ђавола који стоји иза свакога греха и против смрти која долази као последица греха. И ми са вером у Господа Христа, са Његовом благодаћу као Његови ученици идемо кроз овај живот неустрашиво, ка вечноме и блаженоме животу у Царству Његовоме.

И ми данас овде сабрани на овој новој гори Маслинској, јер је овај манастир овде посвећен управо данашњем празнику Вазнесењу, подсећа нас све да смо на овој гори ближи небу, да смо и ми одавде дужни да управимо своје кораке и своје погледе према небу одакле очекујемо да Господ поново дође. Не морамо га сачекати у овоме животу и видети нашим данашњим очима, а да нас Господ удостоји да га дочекамо као васкрсла бића, јер Господ је обећао да ће сви који у Њега верују, сви људи, да ће васкрснути у последњи дан, изаћи на сусрет Господа као судије који долази да свакоме да по делима његовим. Да нас Господ тада прими и призна за своје слуге, да нас постави себи са десне стране и да и ми чујемо оне његове блажене речи: „Ходите благословени Оца мога примите Царство које вам је припремљено од постања света.“

Нека би Господ молитвама свете Богородице која нам је родила Господа Христа, која се такође телом узнела на небо после свога упокојења на земљи, и молитвама свих светих угодника Божијих из рода нашега, из рода хришћанскога, да нам Господ дарује снаге да останемо верни ученици Његови, верни следбеници Његови, да останемо верни извршиоци Његове свете воље, Његових заповести и

да тако припремамо себе за поновни сусрет када Господ поново дође као што је и отишао на данашњи дан од својих ученика. То је браћо и сестре порука и поука данашњег светог празника, то је благослов Господа Христа који нам је Он оставио у Цркви својој у којој живимо, у којој се спасавамо, у којој веру нашу чувамо неокрњену, неупрљану, непромењену. Да бисмо и ми са свима светима у другоме животу славили Њега васкрслога и вазнесенога Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност.

Амин.